

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Радомський Петро Валентинович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статті 1, частині другій статті 3, частинам першій, другій статті 8, частині третій статті 22 Конституції України (конституційності) положення пункту 2 частини другої статті 49, частин першої, третьої статті 51, підпункту 9 пункту 1 розділу XIII „Перехідні положення“ Цивільного процесуального кодексу України від 18 березня 2004 року № 1618–IV (далі – ЦПК України) в редакції Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (далі – Закон № 2147).

Автор клопотання зазначає, що оспорювані положення ЦПК України позбавляють позивача можливості збільшити позовні вимоги та залучити до участі в справі співвідповідача протягом всього часу розгляду справи без зупинення провадження у ній, що, на його думку, звужує зміст та обсяг існуючих прав позивача в цивільному провадженні, оскільки таких обмежень не існувало в попередній редакції ЦПК України (до внесення змін Законом № 2147), чинній на час його звернення до суду. На думку скаржника, наведене також порушує приписи Конституції України, згідно з якими Україна є правовою державою, а також принцип верховенства права.